

Sergej O. Prokofieff

SUSRET SA ZLOM

i njegovo savladavanje u duhovnoj znanosti
Kamen temeljac dobra

Izdvojeno poglavlje u kojem se govori o jezuitizmu (Isusovcima kako se još nazivaju u Hrvatskoj).

U današnje vrijeme mi doživljavamo treće pojavljivanje apokaliptičkog broja unutar povijesnog razvijanja čovječanstva i s tim u vezi ponovno prodiranje Soratovih snaga u zemaljski razvoj. Karakteristično za ovu epohu je to da njegove demonske snage dolaze do punog izražaja samo stoga što mu sada na raspolaganju stoje i asurski duhovi. Posljedica toga je da zlo počinje poprimati jedan sasvim drugačiji karakter, koji se razlikuje od svih onih formi koje su mu bile svojstvene u prošlosti. Što to znači? Da bismo to razumjeli, moramo se sa stajališta duhovne znanosti osvrnuti na glavna strujanja zla u 20.st.

O trima vrstama posvećenja zla, koja u današnjoj civilizaciji postoje u tajnosti, govorio je Rudolf Steiner. To su tri posvećenja koja su se prakticirala u tajnim društvima englesko-govornog zapada, u jezuitskom redu i u boljševizmu: "Znanost inicijacije, iako ne na način koristan za cijelo čovječanstvo, imaju oni koje sam često nazivao pravim pokretačima unutar anglo-američkog svjetskog pokreta. Znanost inicijacije ima sve ono što ovisi o jezuitizmu. A znanost inicijacije posebne vrste ima i lenjinizam." (GA 197, 13.6.1920.)

Ovim trima strujama zla pridružila se nešto kasnije u 20. stoljeću i četvrta. Ova se struja temeljila na principu ekstremnog nacionalizma, koji je od našeg doba na dalje postao jednim od najjačih protukršćanskih impulsa u civilizacije.⁴ No, u našoj petoj poatlantskoj epohi mora se započeti sa savladavanjem svih oblika nacionalizma pomoću Kristovog impulsa, a na njegovo mjesto mora stupiti nova kultura, koja se temelji na principu

individualnog Ja, odnosno na čistom ljudskom principu. To je Rudolf Steiner ovako predstavio: "Krist treba učiniti jednu važnu zadaću u petom ... poatlantskom razdoblju: naime, ovdje na zemlji postati pomagač kod savladavanja, kod konačnog savladavanja svega onoga što dolazi iz nacionalnog principa."

U 20. stoljeću bio je ovaj protukršćanski princip položen u temelje nacional-socijalističkog pokreta. Stoga se u slijedećoj izjavi Rudolfa Steinera na mjesto riječi "nacionalizam" treba staviti riječ "nacional-socijalizam", kako bismo zadržali bitnu karakteristiku dvaju najvećih protukršćanskih pokreta našega stoljeća: "Ove su se dvije stvari pojavile za sve kršćanske elemente 19. i 20. stoljeća: nacionalizam, luciferski oblik anti-kršćanstva, i ono što svoj vrhunac ima u lenjinizmu i trockizmu - ahrimanski oblik anti-kršćanstva. To su lopate sa kojima bi se danas trebao iskopati grob kršćanstvu, nacionalizmi i lenjinizmi. I svugdje gdje se neki kult gura sa nacionalizmom i trockizmom, ... tamo se danas kršćanstvu kopa grob, tamo za vidovitog vlada jedno raspoloženje koje je u pravom smislu raspoloženje Velike subote. Nositelj kršćanstva miruje u grobu, a ljudi polažu kamen na nj. Dva su kamena ljudi položili na predstavnika kršćanstva: nacionalizme i vanjske socijalizme" (GA 198, 3.4.1920.).

Međutim, ono što ova dva pokreta najjače povezuje, jeste njihovo nepomirljivo neprijateljstvo prema svemu što dolazi iz istinskog duha. "Mržnja prema duhu", tako je kazao Rudolf Steiner, "suprotstavlja se snažno čovjeku sa strane nacionalizma isto kao i iz lažnog socijalizma (boljševizma)..." (GA 198, 3.4.1920.)⁵ Stoga je antropozofija bila proganjana i od boljševističkog i od nacionalističkog režima. A nakon što su antropozofska društva bila zabranjena 1923. od strane boljševika i 1935. od strane nacional-socijalista, mnogi su članovi bili teško proganjani, njihova imovina konfiscirana, različiti antropozofski pravci zabranjeni, a ponekad je uslijedilo i fizičko uništenje članova.

Usporede li se ove četiri struje zla⁶, može se utvrditi određeni okultni odnos između jezuitizma i nacional-socijalizma s jedne, i ciljeva zapadnih loža i boljševičkog eksperimenta u istočnoj Europi s druge strane. U jezuitskom procesu posvećenja, kako se on predstavlja u klasičnom obliku u takozvanim "duhovnim vježbama" utemeljitelja reda Ignacija Lojolskog, imamo jednu struju, koja izlazeći iz određenih krugova rimokatoličke crkve, na mjesto Krista hoće postaviti jedno sasvim drugo biće, koje Jezuiti ipak nazivaju istim tim imenom (vidi GA 131, 5.10.1911., i GA 197, 30.7. i 21.9.1920.). Prema svojoj prirodi ovo je biće čisto lucifersko, pošto ono želi povući razvoj natrag i čovjeka prinuditi da se ponovno sasvim pokori vanjskom autoritetu, bilo da je riječ o autoritetu crkve, pape, jedne ili druge dogme, koja se odabere, ili jednostavno mišljenju grupe ili stranke. Iza ove struje priznavanja vanjskog autoriteta krije se pak teška bitka za duhovnu vladavinu svijetom, koju je F. M. Dostojevski prikazao u svojoj poznatoj legendi o Velikom inkvizitoru.⁷

O vezi rimokatoličke crkve s nacionalsocijalističkim režimom danas postoji bogata literatura. Ovdje je dovoljno podsjetiti na konkordat koji je 1933. sklopljen između Hitlera i Vatikana, i na političku zaštitu koju je Hitler, u presudnom momentu svoje borbe za moć, dobio od katolički orijentirane Stranke Centra Njemačke, uz čiju je pomoć došao na vlast, i mnogo toga drugoga.⁸ Ovdje su ipak neke druge činjenice od još veće važnosti. Tako su npr., od strane Jezuita sastavljenu i 1912. g. u Rusiji izdanu antisemitsku krivotvorinu, koja je postala poznata pod nazivom "Protokol Sionskih mudraca" (vidi GA 190, 5.4.1919.), koristili nacionalsocijalistički režimi i položili je u temelje svoje ideologije potpunog uništenja Židova. Ili interes Himmlera za jezuitski red i njegove "duhovne vježbe", naročito u vrijeme kada je unutar SS-a osnovao svoj vlastiti "red". Stoga nije slučaj, da struktura i radne metode njegovog reda podsjećaju na organizacijske principe i druge iskrivljene postupke jezuitskog reda.

Također i veza između vodećih financijskih krugova engleski-govornog zapada i boljševičke hunte koja je došla na vlast u Rusiji nije tajna. Sjajno organizirana pomoć koja je s te strane pružena Lenjinu i Trockome, kako bi uspostavili boljševički režim u Rusiji, danas je opće poznata i potkrijepljena dokumentima. Ipak, samo s pomoću duhovne znanosti možemo dublje prodrijeti u ovaj odnos. Iz njenih priopćenja proizlazi da je već krajem 19. stoljeća "socijalistički eksperiment" bio razrađen i brižljivo isplaniran u određenim okultnim krugovima engleski-govornog zapada. To je potom, uz pomoć njima podčinjenih financijskih struktura u Rusiji, uspješno ostvareno od listopada 1917. na dalje (vidi GA 186, 1.12.1918.)

Što se pak bića posvećenja tiče, koje se prakticiralo u tajnim društvima zapada koja su stajala iza ruske tragedije, Rudolf Steiner ukazuje na to da se Neofitima uz pomoć određenih rituala ceremonijalne magije sustavno davala misao da Krist u stvarnosti nije središnje biće duhovnog svijeta. Stoga su se, kada su sebi postavili za cilj vladavinu svijetom, morali obratiti jednom drugom, navodno mnogo moćnijem duhu za pomoć. Kao nagradu za njihovo nijekanje Krista daje im ahrimansko biće koje inspirira članove loža iluziju o tzv. "ahrimanskoj besmrtnosti", koja je potpuna suprotnost besmrtnosti o kojoj govori kršćanstvo (vidi GA 174, 20. i 22.1.1917.). Budućnost, za koju ova tajna društva zapada pokušavaju pripremiti ljude, prikazao je na proročanski način W. Solowjow u njegovoj knjizi "Kratka povijest o Antikristu". (prema prijevodu dr. Vade Nuića, Biblioteka "Parsifal", Ljubljana 1988. - op. prev.) Uz pomoć svjetskog kapitala koji im služi i totalne globalizacije, pokazat će se ova društva kao najmoćniji i najaktivniji pomagači Ahrimana na početku slijedećeg tisućljeća kod njegovog utjelovljenja na zemlji.⁹ No, kada se Ahriman bude utjelovljivao "u zapadnom svijetu", i to u engleski-govornom¹⁰, iz toga slijedi da će narodi koji govore engleski kod njegovog pojavljivanja biti izloženi najtežim iskušenjima. Stoga je upravo za zapadne narode izuzetno važno da poznaju tajna društva zapada i njihove okultno-političke ciljeve - što

je danas moguće samo kroz priopćenja duhovne znanosti - ako žele ispuniti svoju istinsku zadaću u razvoju čovječanstva.

Iz svega ovoga je razumljivo zašto ova tajna društva zapada na vanjskom povijesnom planu tako aktivno nastupaju protiv Jezuita i obratno. Jer, u slučaju tajnih društava radi se o "eksperimentu" putem kojega će se budućnost unaprijed urediti na ahrimanski način. Ono što bi se trebalo događati u šestoj kulturnoj epohi kao duhovno ujedinjenje čovječanstva, bit će u petoj epohi zamijenjeno materijalističkom karikaturom, i to mora ne samo u sadašnjosti voditi do tragedije, već zaista odsjeći sve mogućnosti budućeg razvoja. Tomu pak teže zapadne lože radi jačanja svoje moći. Jezuiti nasuprot njima pokušavaju uz pomoć svog okultnog školovanja, usporiti duhovni razvoj čovječanstva, pri čemu pojedinačnog čovjeka podčinjavaju vanjskom autoritetu crkve, pape, različitih Enciklika i odredbi, kako je to bilo ispravno samo u četvrtoj kulturnoj epohi.¹¹

Promatrano s okultnog stajališta, jednako se i Jezuiti kao i zapadne lože prije svega bore protiv slobodnog i svjesnog razvoja individualnog ljudskog Ja. Prvi hoće ljudima nametnuti oblike duhovnog života koji su bili ispravni prije početka epohe duše svijesti (jezuitska država u Paragvaju je jasno svjedočanstvo o tome), a drugi hoće svaki razvoj individualnih Ja-snaga zakočiti uz pomoć materijaliziranja duše svijesti, kao što se to danas događa posvuda u zapadnoj civilizaciji.

Prethodno čvrsto uspostavljena veza između zapadnih tajnih društava i nastanka boljševističke diktature u istočnoj Europi s jedne strane, kao i između jezuitskog impulsa i okultnih temelja nacional-socijalizma s druge strane omogućuje nam ujedno razumjeti zapadne razlike među njima, koje se prije svega sastoje od ogromnog rasta snaga zla. Jer snage zla, koje su izišle na vidjelo u 20. stoljeću u boljševizmu, imaju jedan drugi karakter u odnosu na sve oblike zla, koji proističu iz okultnih nastojanja tajnih društava zapada. Slično tome, događa se snažan rast snaga zla - i to ne samo u kvantitativnom,

već i u kvalitativnom smislu - kod prijelaza od jezuitizma ka nacional-socijalizmu.

Ovdje ponovno dotičemo jednu od tajni evolucije čovječanstva. Radi se o dvostrukom podrijetlu zla u zemaljskoj evoluciji. Na to smo ukazali već na početku našeg istraživanja, kada smo pokazali da postoje snage zla čiji izvor treba tražiti unutar zemaljske evolucije, koji se odnose na tri kozmička eona Saturna, Sunca i Mjeseca, te snage zla, koje izvorno nisu proizišle iz ove evolucije. Prvoj vrsti snaga pripadaju oni koji dolaze od takvih zaostalih bića kao Lucifer, Ahriman i Asur sa njima pripadajućim gomilama, a drugoj oni sunčanog demona Sorata.

"Imamo posla s tri pravca inicijacije: s dvije inicijacije koje leže na razini razvoja čovječanstva [zapadne lože i jezuiti] i s jednom inicijacijom koja leži ispod razine razvoja čovječanstva [boljševizam], ali koja je silne, gotovo neograničene voljne snage" (GA 197, 13.6.1920.), ovako je Rudolf Steiner okarakterizirao osnovnu razliku između ovih okultnih struja. A na drugom mjestu istog predavanja o boljševičkoj inicijaciji je izjavio: "To je ahrimanska inicijacija, koja jednostavno pripada jednoj drugačijoj svjetskoj sferi nego što je naša svjetska sfera. Ali to je inicijacija koja u svom krilu ima moć odvojiti od zemlje ljudsku civilizaciju, sve ono što se izgradilo kao ljudska civilizacija odvojiti od zemlje." Posljedica ovog posebnog, demonskog posvećenja¹² bila je to da su vodeći osnivači boljševizma odmah postali instrumenti ahrimanskih duhova: "Lenjin, Trocki i slični ljudi su oruđe ovih ahrimanskih moći".

Ahrimanski duhovi kojima su bili opsjednuti utemeljitelji boljševizma, pokazali su se ne kao posljednji stupanj zla koje je kroz njih djelovalo, jer tada je boljševizam prema svojoj okultnoj prirodi pripadao zemaljskom razvoju. Rudolf Steiner ukazuje pak odlučno na to da je on došao iz jedne sasvim različite svjetske sfere koja nema ništa zajedničko s našom. U navedenom predavanju samo je spomenuo paklenske snage na kojima se temelji boljševizam, takoreći u završnom stupnju, i kojima su se ahrimanske moći poslužile samo kako bi ostvarile svoje uništavajuće ciljeve: "U lenjinizmu

je na površini razvoja čovječanstva radila pamet ljudske životinje, razum ljudske animalnosti." To podsjeća na riječi Ivanovog Otkrovenja: "Ovdje govori sama pamet. To je broj čovjeka" (13, 18; Bock; "Ovdje treba pronicavosti! To je uistinu, broj čovjeka." - Kršćanska sadašnjost 1987.).

Potpunu okultnu tajnu boljševizma razotkrio je Rudolf Steiner tek pred kraj svoga života. U ciklusu predavanja u rujnu 1924. održanom za župnike kršćanskih zajednica o apokalipsi, kazao je: "... sadašnje sastavljanje Rusije, to je ono ka čemu će se težiti kroz duhove Sorata koji prodiru u ljudsku dušu." (GA 346, 12.9.1924.).

Stoga je osnovna razlika između zapadnih loža i boljševizma u tome što prve inspiriraju samo demonski duhovi koji pripadaju našoj evoluciji, dok ovaj drugi svoju inspiraciju crpi iz sfera koje se nalaze ispod nje. Sličan zaključak može se izvući i kod uspoređivanja jezuitizma i nacional-socijalizma. I ovdje se radi kod prijelaza iz jedne struje u drugu o neizmjernom jačanju snaga zla. Razlog tomu je da je nacional-socijalizam, slično boljševizmu, inspiriran u svom dubljem biću snagama zla koje izvire ne iz ljudske, već iz pod-ljudske evolucije. Na to ukazuje Rudolf Steiner u nešto prikrivenoj formi prethodno već spomenutim riječima, pri čemu lenjinizam (boljševizam) i nacionalizam, koji je u 20. stoljeću doživio svoju kulminaciju u nacional-socijalizmu, stavlja jedan uz drugoga kao dva istinski protukršćanska pokreta našega vremena.

Dublju tajnu korijena ovog demonskog pokreta, koji je na vlast u Njemačkoj došao 1933., otkrio je Rudolf Steiner isto u spomenutom ciklusu za svećenike. Tamo je rečeno: "Prije nego što ljudi postanu sposobni spoznati eterskog Krista, mora čovječanstvo prvo završiti svoj susret sa zvijeri koja će ustati 1933." (GA 346, 20.9.1924.) Tako se, grabljenjem vlasti od strane Hitlerove stranke u Njemačkoj, otvorio drugi kanal za prodiranje snaga sunčanog demona u zemaljsku evoluciju. Prvi je kanal izgradio, kako smo vidjeli, boljševizam, čiju su nositelji godine 1917. silom uzeli vlast u Rusiji.¹³

Iz toga slijedi, da kao što boljševizam gradi najveći otpor protiv istinske zadaće Rusije, tako i nacional-socijalizam predstavlja najveći otpor prema istinskom zadatku Njemačke i njemačke kulture unutar razvoja čovječanstva.

Tako u 20. stoljeću imamo dva slučaja u kojima su snage Sorata prodrle u povijesni postanak čovječanstva prije 1998., odnosno prije treće pojave broja zvijeri u zemaljskoj povijesti. Kako se to može objasniti sa stajališta duhovne znanosti? Za to se moramo okrenuti prema jednom važnom zakonu koji vlada u evoluciji i o kojemu je Rudolf Steiner više puta pisao u svojim knjigama (vidi GA 11 i 13). Prema tom zakonu, svaku put kada se razvoj treba uzdići na jednu višu razinu, prethodno se stanje ponavlja u promijenjenom obliku. Tako su se na početku zemaljskog eona prvo kratko ponovila prethodna kozmička stanja starog Saturna, starog Sunca i starog Mjeseca, i tek je nakon toga započeo pravi "zemaljski" razvoj.

No, ovaj zakon djeluje ne samo u smislu pozitivne evolucije, već i kod procesa jačanja snaga zla. Jer zlo samo po sebi nije stvaralački princip u svemiru, već ono nastoji već postojeće iskoristiti za svoje ciljeve, pri čemu ono to postojeće izopačuje i demonizira. Stoga je trećoj pojavi broja zvijeri u godini 1998., pošto je pod njegovim znakom nastala akademija Gondhishapur i uništen templarski red, prethodilo ponavljanje dviju prethodnih epoha u promijenjenom obliku na povijesnom planu.

Ovdje nam se otvara jedinstvena povijesna perspektiva, koja povezuje okultne osnovu boljševizma s impulsom Gondhishapura u sedmom stoljeću i nacional-socijalizam s impulsom Filipa IV. i Klimenta V. u 14. stoljeću.

Da su okultni korijeni boljševizma potekli iz demonskog impulsa Gondhishapura opširno je prikazano u jednoj drugoj knjizi.¹⁴ Neka to ovdje bude samo kratko predstavljeno. Ako se hoće prikazati opća duhovno-povijesna situacija u sedmom stoljeću, onda se ono može okarakterizirati kao jedno vrijeme u kojem se većina europskih naroda nalazila na stupnju razvoja osjećajne duše. Bez sposobnosti čitanja i pisanja, bila je ona faktički nedodirnuti tadašnjom civilizacijom. Ovoj potonjoj u ono je vrijeme pripadao

vrlo malobrojni sloj takozvanih obrazovanih, čije je stvarno sredstvo razumijevanja u sve većoj mjeri bio latinski jezik. Ovi su ljudi tada stajali na stupnju razvoja razumske duše. Pri tome je kod takve povijesne konstelacije impuls demonizirane duše svijesti, koji je proizišao iz Gondhishapura, morao djelovati kao smrtonosni otrov, tako da se duša europskog čovjeka mogla tako snažno otrovati, da joj se mogla oduzeti svaka mogućnost za duhovni razvoj u budućnosti.

Sličnu duhovno-povijesnu konstelaciju imamo isto i u Rusiji na početku 20. stoljeća. I ovdje se najveći dio stanovništva tog vremena nalazio na stupnju razvoja osjećajne duše i bio je gotovo nedodirnut općom europskom civilizacijom. Razmjerno malen, iako i neuobičajeno aktivan obrazovani sloj nalazio se uglavnom na stupnju razumske duše (iz njegovih je snaga potekla ruska kulturna renesansa na početku 20. stoljeća). Dušu svijesti predstavljali su malobrojni kulturni djelatnici u tadašnjoj Rusiji. A u ovu su duhovno-povijesnu konstelaciju boljševici unijeli uništavajući impuls demonizirane duše svijesti. Time su snage sunčanog demona, koje su se u sedmom stoljeću nalazile iza akademije Gondhishapur, ponovno u boljševičkoj revoluciji 1917. stupile na scenu europske povijesti. A ovaj su put pokušale odsjeći Rusiju od njenog opće-ljudskog zadatka u šestoj kulturnoj epohi.

Sličnu vrstu odnosa može se naći i između uništenja templarskog reda u 14. stoljeću i grabljenja vlasti neonacista u 20. stoljeću. Važnu komponentu ideologije neonacista i njihovih neljudskih prijevara pokazuju se kao demonsko falsificiranje svijetlih i dubokih kršćanskih ideala templara. U ovom odnosu naročito upada u oči kako je Rudolf Steiner okarakterizirao nastojanja templarskih vitezova. U predavanju od 25. rujna 1916. (GA 171) prikazao je kako je princip krvi i tla za templare bio od velike važnosti. Jer oni su doživljavali kao svoju zadaću Svetu zemlju i naročito Jeruzalem osvojiti za kršćanski svijet, kao mjesto gdje se povijesno ispunio golgotski misterij. No, oni nisu htjeli ovu zemlju zadobiti za sebe, već je posvetiti Kristu.

I trebala mu je u budućnosti biti posvećena cijela zemlja, jer je u užim krugovima reda bila poznata tajna ezoternog kršćanstva da je nakon golgotskog misterija Krist novi duh zemlje, a ona je njegovo novo kozmičko tijelo. Iz toga su razloga templari pokušali svoj utjecaj proširiti na duge teritorije Europe i izvan nje, kako bi postupno uspostavi posvuda novi socijalni poredak, u čijem je središtu trebao stajati Krist. Predstavu o jednom takvom novom socijalnom poretku izvukli su templari iz *imaginacija* prožetih Kristovim impulsom, koje su, kao posljedicu svoga kršćanskog posvećenja, doživljavali u svojim dušama.

"Pokrštavanju cijele europske kulture" težio je templarski red. Kako bi dosegao ovaj cilj, morao je svaki templar biti spreman dati svoj život, odnosno žrtvovati svaku kaplju svoje krvi. Jer templari su znali na temelju svog posvećenja, da je ljudska krv vezana za Ja, čija je božanska prasluka bila pokazana čovječanstvu u objavi Krista na zemlji. Stoga su templari zaključivali svoj zavjet posvećujući mu svoju krv. Rudolf Steiner opisuje to na slijedeći način: "Ono što se bilo njegovalo u templarskom redu, bilo je to da je svaki u templarskom redu trebao znati da njegova krv ne pripada njemu, već uživljanju golgotskog misterija u duhovnom smislu u zapadnjačko, a djelomice i u istočnjačko čovječanstvo. I ono što je templaru sjalo iz ovog požrtvovnog moralnog shvaćanja prema golgotskom misteriju, promijenilo se postupno u jednu vrstu kršćanskog posvećenja" (GA 171, 1.10.1916). A u dugom predavanju: "Uz obične, tada uobičajene redovničke zavjete... prvi su se templarski svećenici, kako bi na intenzivniji način zajedno djelovali, obavezivali uvući u područje europskog širenja moći one zemlje u kojima se ostvario golgotski misterij. Na ništa dugo nisu smjeli misliti... osim na to kako se u svom srcu, u svojoj duši mogu sasvim ispuniti svetom tajnom Golgote, i kako svakom kapljom krvi mogu služiti pridruživanju svetih zemalja području moću europske volje. Njihova krv nije trebala pripadati njima samima, već samo i jedino služiti zadaći koju smo opisali" (GA 171, 25.9.1916.).

Tako je princip krvi i tla preuzeo zaista središnje mjesto u posvećenju templara. Jer, kada su Kristu posvećivali jedan ili drugi teritorij, koji je stajao pod njihovim vodstvom, osjećali su da je u njihovoj duši kao jedna posuda, koju su požrtvovno ponudili Kristu, čime su mu posvetili svoju krv koju su osjećali kao sadržaj posude, koju su mu s njom prinijeli. Tako su templarski vitezovi doživljavali misterij svetog Grala u svojoj nutrini. Stoga ih je Rudolf Steiner u jednom od svojih predavanja nazvao i "istinskim apostolima svetog Grala".¹⁵

Nakon što je papa službeno zabranio red, mnogi su vitezovi bili izloženi okrutnim mučenjima, koja si bila naročito grubo izvedena prema osobnim uputama Filipa Lijepoga¹⁶, tako da su kroz njihovu svijest, zamračenu neljudskim mukama, počeli govoriti demoni, sluge Sorata, koji su istinsko učenje i ciljeve reda izokrenuli u njihovu potpunu suprotnost. "Kada se pogleda u to", kazao je Rudolf Steiner, "što se ovim ljudima, koji su tada pogubljeni kao templari, događalo za vrijeme njihovog mučenja, tada se već može steći predstava o tome kako je Sorat podjarivao ono što je živjelo u vizijama mučenih templara, da su oni sami sebe oklevetali i imalo se jeftinu optužbu protiv njih koja došla iz njihovih vlastitih usta. Strašna predstava stajala je pred ljudima, da nisu govorili oni, koji su zastupali nešto sasvim drugo, a o čemu za vrijeme svoga mučenja nisu mogli govoriti, već su iz njih govorili različiti duhovi iz Soratove vojske i o samom redu izgovorili najpogubnije stvari kroz usta njegovih vlastitih pripadnika" (GA 346, 12.9.1924.).

Kada se okrenemo samo onome, što su iz njih izgovarali Soratovi demoni (tek je neznatan dio njihovih izjava sačuvan u Protokolima procesa), nije teško u njima otkriti svojevrsnu preteču kasnije nacional-socijalističke ideologije, s njihovom potpunom mržnjom protiv kršćanstva i nastojanjem da omoguće ponovno oživljavanje različitih demonskih kultova poganskog starog vijeka. Naročito su princip krvi i tla, koji je igrao tako važnu ulogu kod templara, nacional-socijalisti preokrenuli u njegovu potpunu suprotnost. Ono

što je kod templara bio put požrtvovnog i nesebičnog služenja Kristu, u nacional-socijalističkoj ideologiji impuls "krvi i tla" postao je najjači protukršćanski impuls, onaj "drugi kamen" (poslije boljševizma), kojega je sunčani demon uspio položiti na Kristov grob u 20. stoljeću.

Kako bismo se sada opet iznova okrenuli prethodno spomenutom općevažećem zakonu ponavljanja, može se utvrditi, da se prvo pojavljivanje broja zvijeri u sedmom stoljeću ponovilo u boljševizmu, a druga pojava u 14. stoljeću sa nacional-socijalizmom.¹⁷

Kod uspoređivanja ovih dviju struja zla nemoguće je pak ne vidjeti njihovu ogromnu međusobnu razliku, odnosno snažno jačanje snaga zla u boljševizmu i nacional-socijalizmu ne usporediti s impulsom Gondhishapura i štoviše s uništenjem templarskog reda. Promatrano s okultnog stajališta može se temelj ovom jačanju vidjeti u tome da su se kako prvo tako i drugo pojavljivanje broja zvijeri na povijesnoj sceni dogodili *prije* početka epohe duše svijesti. (ona je počela 1413), od čijeg početka sada i asurski duhovi postupno djeluju u razvoj čovječanstva. O zadnjima je Rudolf Steiner izjavio: "Asure će razvijati zlo s još intenzivnijom snagom nego i same sotonske [ahrimanske] moći ili čak i luciferski duhovi u lemursko doba" (GA 107, 22.3.1909.). Kako su u 7. i 14. st. samo luciferski i ahrimanski duhovi unutar zemaljskog razvoja stajali na raspolaganju Soratu, tako su se s njim u epohi duše svijesti spojili Asura i njegova vojska, što je dovelo do iznimnog pojačanja snaga zla koje su se nalazile u boljševizmu i nacional-socijalizmu. Jer tek je sada broj zvijeri dosegao svoju punoću, u kojoj sadržava sve tri vrste protivničkih snaga unutar razvoja čovječanstva, a sam Sorat prvi put može pokazati svu svoju paklenu moć.

Tako u nezamislivim zločinima boljševizma i nacional-socijalizma s njihovim logorima uništenja, totalnim terorom, plinskim komorama, genocidom cijelih naroda i tako dalje, imamo prvu pojavu zajedničkog djelovanja svih triju kategorija protivničkih snaga u povijesti, snaga koje služe glavnom protivniku Krista u našem svemiru, sunčanom demonu Soratu. Vodeća

uloga kod njihovog zajedničkog djelovanja prijeći će postupno asurskim duhovima, kojima će se Sorat, od našeg vremena na dalje, sve češće služiti u svojoj borbi protiv ljudskog Ja.

⁴ Ovdje se moraju razlikovati nacionalizam s jedne strane i patriotizam kao prava ljubav prema vlastitoj domovini s druge strane, pri čemu je ovaj drugi izraz unutarnje povezanosti s vlastitim duhom naroda, odnosno s bićem iz hijerarhije arhanđela, koje vodi vlastiti narod.

⁵ Boljševizmu (Lenjinizmu) kao "pogrešnom" obliku socijalizma suprotstavio je Rudolf Steiner duhovni socijalizam, čiji je temelj slobodan duhovni život (vidi GA 185, 3.11.1918. i GA 186, 7.12.1918.). Ali izvori ovog "pravog socijalizma" idu natrag do pretkršćanskih zajednica, koje su osnovane još prije apostola.

⁶ Potraži još i u knjizi S.O. Prokofieffa: "Duhovni izvori istočne Europe i buduće misterije Svetoga Grala", Dornach, 2. izdanje 1995.

⁷ Ovdje, kao i u legendama Dostojevskoga radi se ne o cijeloj rimo-katoličkoj crkvi, već samo o dijelu koji je pao pod utjecaj Jezuitizma. (Potraži detaljnije o ovoj problematici u S. O. Prokofieff / Chr. Lazaridès: "Tombergov pad. Antropozofija ili Jezuitizam", 2. izdanje 1996.

⁸ Vidi na primjer Christoph Lindenberg: "Tehnika zla. O pretpovijesti i povijesti nacional-socijalizma", poglavlje "Zakonsko ovlaštenje protiv konkordata", Stuttgart 1978.

⁹ Ova tajna društva zapada s njihovim okultno-političkim ciljevima moraju se jasno razlikovati od istinske zadaće zapadnih naroda i njihovih visokih kultura. Jer u stvarnosti su ova tajna društva najveći neprijatelji ovih naroda i njihovog pravog određenja unutar zemaljskog razvoja.

¹⁰ GA 195, 28.12.1919. O tome da će se Ahriman utjeloviti u engleski-govornom zapadu, svjedoči to da Rudolf Steiner neposredno ukazuje (ebd.) na to da bi njegovo ime moglo biti "John William Smith". To puno govori o tome da će se ovo utjelovljenje dogoditi u Sjevernoj Americi, jer više osobina njene okultne geografije (veza sa snagama ahrimanskog dvojnika) tomu mogu neobično pogodovati (vidi GA 178, 16.11.1917.).

¹¹ U 20. stoljeću ovom cilju služe takve organizacije kao što je "Opus Dei" i slične unutar rimo-katoličke crkve.

¹² Vidi preciznije o boljševičkom posvećenju u knjizi iz zabilješke 6.

¹³ Stoga ne čudi da se ove dvije Soratove struje u naše vrijeme nastoje sjediniti u Rusiji i proizvesti različite nacional-boljševističke i komunističko-fašističke stranke i političke grupacije

¹⁴ Vidi u djelu navedenom u 6. bilješci

¹⁵ Iz jednog nedatiranog predavanja iz 1904., koji je objavljen u časopisu "Gää Sophia" (Br. 3, 1929. Vidi i GA 93, 22.5.1905.).

¹⁶ S tim u vezi Rudolf Steiner je govorio o "ahrimanskoj inicijaciji zlata", koju je Filip primio i koja mu je omogućila da mučenje templara tako provodi da su uzrokovani opisani rezultati. Izvor ovog demonskog posvećenja moramo tražiti u prethodnoj Filipovoj inkarnaciji, kada je on bio jedan od vodećih žrtvenih svećenika u crno-magijaškim misterijima starog Meksika, u kojima se žrtvovalo nevine ljude kroz užasna mučenja (vidi opis ovih misterija u predavanju iz 24.9.1916. u GA 171). Na ovu prethodnu inkarnaciju francuskog kralja ukazao je Rudolf Steiner na pomalo uvijen način riječima: "Dakle, moglo je biti da su u duši Filipa IV, Lijepoga, izronile određene spoznaje... onakvoga tipa spoznaje koje smo vidjeli da su se pojavile na odvratan način u meksičkim misterijima... I kako je iz duboko podsvjesnih impulsa pronašao sredstva pomoću kojih je ubijanjima ljudi utjelovio podsvjesne impulse razvoja čovječanstva. Tomu je on prinio svoju žrtvu" (GA 171, 22.9.1916.). Daljnju metamorfozu ovih metoda pronalazimo u praksi koncentracijskih logora i plinskih komora nacional-socijalista.

¹⁷ Prema ovom duhovnom zakonu i drugoj pojavi broja Zvijeri na povijesnoj sceni u 14. stoljeću prethodilo je ponavljanje prve pojave u 7. stoljeću. Kao jedno takvo ponavljanje može se vidjeti 8. Koncil u Konstantinopolisu (869), na kojem je "katolička crkva još izravno pod utjecajem impulsa Gondishapura" službeno ukinula princip Duha u ljudskom biću, čime je prihvatila Dogmu da se čovjek sastoji samo od tijela i duše (GA 182, 16.10.1918.). Nadalje se i djelovanje franjevačkog redovnika Rogera Bacona u 13. stoljeću, koji je poučavao pod utjecajem impulsa iz Gondishapura, treba vidjeti kao jedno takvo ponavljanje (vidi GA 184, 12.10.1918.), kao i nominalizam, koji je došao u Europu iz istog izvora i doprinio mnogim gledištima da je znanost zadobila svoju današnju materijalističku formu.